

РЕШЕНИЕ

№ 4934

гр. София, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3587** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. П. В., ЕГН [ЕГН] срещу Решение от 28.02.2022 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 103-и състав по НАХД № 15872/2020г. С оспореното решение е потвърден електронен фиш /ЕФ/ серия К №3991703, с който на касатора е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Касаторът счита, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че съдът не е обсъдил наведеното в жалбата за липса на доказателства досежно ограничената максимална скорост за процесния участък, където е измерена превишената скорост. Отделно от това твърди, че поради неправилно описание на фактическата обстановка относно начина на обозначеното ограничение, СРС неправилно е квалифицирал нарушението като вместо на осн. чл.21, ал.2 от ЗДвП е приел, че е такова на осн. чл.21, ал.1 от ЗДвП. Счита, че неправилна е констатацията на въззивния съд за наличие на точна индивидуализация на мястото на нарушението, липсват снимки на табелата, определяща началото на населеното място, за да се приеме в действителност описаното в протокола място на нарушението като

извършено в населено място.

Твърди, че твърдяното нарушение не е доказано по категоричен начин и незаконосъобразно е ангажираната отговорност на касатора. Касаторът счита още, че не е спазена Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата - липсва снимка на разположението на уреда, поради което не се позволява да се установи категорично дали мобилната система за видеоконтрол е била разположена съобразно инструкциите за експлоатация. Твърди, че в случая с оглед допуснатите процесуални нарушения, е било ограничено правото му на защита. Счита, че има съмнения относно годността и прецизността при работата на АТСС, тъй като удостоверението за одобрен тип средство за измерване е със срок на валидност 24.02.20г., извършена е последваща проверка на 30.10.19г., т.е. почти една година преди датата на соченото нарушение. Моли за отмяна на съдебния акт и потвърдения с него ЕФ. В проведеното по делото съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ /СДВР, ОПП/ в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Стоян Димитров, който моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, а решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна е установено, че на 24.02.2010г. в регистъра на одобрените за използване средства за измерване, воден от БИМ под №4835 била вписана мобилна преносима за видеоконтрол на нарушенията правилата за движение тип TFR1-M със срок на валидност до 24.02.20г. Към 30.10.19г. описаното автоматизирано техническо средство било преминало последваща периодична проверка за техническа изправност, за което бил съставен протокол от проверка №4-38-19/30.10.19г. На 21.09.2020г. в 14:27часа в [населено място], по [улица] посока на движение от Околовръстен път към [улица]се движело МПС – л.а.марка „Тойота“, модел „Корола“ с ДК СО 5818СС, собственост на В. П. В.. На [улица] горепосочената мобилна система за видеоконтрол с радар №560 заснела цитираното МПС, като отчела скоростта на движение на същия, а именно 81 км/ч., при ограничение на скоростта от 50 км/ч, валидно за населено място. Системата за видеоконтрол била временно разположена на цитирания пътен участък, за което бил съставен протокол. След заснемане на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство, била извършена справка в Централна база КАТ по рег. номер на автомобила и бил установен неговия собственик – В. П. В.. С оглед изложеното бил издаден процесния ел.фиш серия К №3991703, с който на касатора било наложено административно наказание „глоба“ в размер 100лв,в ел.фиш било посочено, че е разрешена скорост на движение 50км/ч а установената скорост на автомобила 78км/ч

/след приспадане на максимално допустимата грешка на системата от 3км/ч при засичане на скорост на движение до 100км/ч/, т.е. било допуснато превишаване на разрешената скорост с 28км/ч. Касаторът не бил депозирал декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП, не бил посочил и друго лице, което да е управлявало гореописания автомобил на процесните дата и час. Фактическата обстановка СРС е установил от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Настоящият касационен състав споделя изцяло изводите на въззивния съд за законосъобразно проведено производство по налагане на административното наказание и ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора.

Правилно районният съд е преценил, че обжалваният ЕФ е издаден в съответствие с утвърдения от МВР образец и съдържа посочените в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити.

В конкретния случай по категоричен начин е доказано в хода на административнонаказателното производство извършеното от касатора нарушение. От събраните доказателства се установява по несъмнен начин извършеното нарушение на чл. 21 ал. 1 ЗДвП, като водачът на процесното МПС се е движел със скорост на движение - 81 км/ч , в който случай допустимата грешка при измерването е +/- 3км/ч., поради което правилно във фиша е отразена скорост от 78км./ч. при максимално разрешената за движение в населено място - 50 км/ч. По делото е приложена справка-разпечатка от АИС АНД и снимков материал с конкретно отчетени координати, от които категорично се установява, че към датата на нарушението максимално разрешената скорост на движение е 50 км/ч. В този смисъл са неоснователни доводите, че е извършено нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП.

Неоснователно е оплакването на касатора, че СРС не е обсъдил наведеното в жалбата за липса на доказателства досежно ограничената максимална скорост за процесния участък, където е измерена превишената скорост. Напротив, съдът е обсъдил подробно изложените възражения с мотиви, които настоящата инстанция изцяло споделя и не следва същите да бъдат повтаряни.

Електронният фиш е издаден в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл.189, ал.4 ЗДвП, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред от компетентен орган.

Несъстоятелни са наведените оплаквания от касатора, че не са спазени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Както правилно районният съд е посочил в своето решение, от събраните писмени доказателства се установява по безспорен начин участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на географските координати, действащото ограничение на скоростта, посоката на движение на автомобила, разположението на

автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка.

Съгласно § 6, т.65 от ДР на ЗДвП автоматизираните технически средства и системи са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или в отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а/ стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б/ мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес, т.е. контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган. Наред с това от приложените по делото писмени доказателства е видно, че АТСС, с която е установено нарушението от мобилна система за видеоконтрол TFR1-M №4835 представлява одобрен тип средство за измерване, при която измерване, регистриране и запис на нарушения се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Правилно въззивният съд е заключил, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП. Несъстоятелни са възраженията на касатора, че годността и прецизността на работа на АТСС предвид периода на последната проверка и датата на соченото нарушение водят до липса на категоричност и максимална достоверност на нарушението. В съответствие с чл.189, ал.8 от ЗДвП административнонаказващият орган е представил Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.02.4835, издадено на осн.чл.32, ал.1 от Закона за измерванията на мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1-M №4835 със срок на валидност 24.02.2020г. и Протокол №4-38-19 от последваща проверка на мобилната система за видеоконтрол TFR1-M №4835 от 30.10.2019г. Същите писмени доказателства са приети, ценени и кредитирани от въззивния съд.

Законосъобразно е ангажирана отговорността на В. П. В. за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП- видно от справка за собственост, автомобилът, с който е било извършено нарушението, е собственост на касатора, като последният не е депозирал декларация, с която да посочи друго лице, на което да е бил предоставил управлението на процесния автомобил на посочената в електронния фиш дата на извършено нарушение -21.09.2020г.

Въззивният съд е събрал и обсъдил всички относими доказателства и доказателствени средства към състава на вмененото с ЕФ административно нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, в това число и за нормативно установените изисквания за съдържанието на ЕФ. В пълнота е обсъдил правните и фактическите основания и извел правилен извод за законосъобразност на ЕФ, за установяване на нарушението с процесното техническо средство при спазването на всички изисквания на закона.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63в ЗАНН тази инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното

решение.

Като взе предвид изложеното до тук, съдът намира, че при издаването на електронен фиш не са допуснати процесуални нарушения на правилата по ЗДвП, а материалният закон е приложен правилно. По тези съображения решението на районния съд, с което електронен фиш е потвърден е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, XI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.02.2022г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103-и състав по НАХД № 15872/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.